

ปัญหาการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองกรณีเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง¹

พลวัฒน์ อุ่นทอง²

การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองกรณีเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีและกฎหมายความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและหลักเกณฑ์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยได้ทำการศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ประกอบด้วยพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เฉพาะในส่วนของรูปแบบและผลของคำสั่งทางปกครอง และการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง รวมถึงศึกษานันทิกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง คำพิพากษา คำสั่งของศาลปกครอง และหนังสือต่าง ๆ ของหน่วยงานราชการ เพื่อแสวงหาแนวทางในการปรับปรุงบทบัญญัติกฎหมายที่ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

การดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่นั้น เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจให้เกิดความเสียหายหรือจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายจากกรณีดังกล่าวต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบว่ามีมีการกระทำละเมิดเกิดขึ้นหรือไม่ มีเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ เจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายจะต้องรับผิดชอบชดใช้เป็นจำนวนเท่าใด กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดหลายคนเจ้าหน้าที่แต่ละคนมีส่วนการรับผิดชอบเป็นอย่างไร และความเสียหายที่เกิดขึ้นหน่วยงานของรัฐมีส่วนบกพร่องหรือไม่ เพื่อเสนอความเห็นให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดวินิจฉัยสั่งการ และเมื่อผู้สั่งแต่งตั้งวินิจฉัยสั่งการว่ามีผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองกรณีเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พันธ์เทพ วิฑิตอนันต์ และคณะกรรมการสอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คนพร จิตต์จรุงเกียรติ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิลา ภักดิ์กิจ

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

หรือไม่และเป็นจำนวนเท่าใดแล้ว หากเป็นเรื่องความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 17 ได้กำหนดให้ผู้สั่งแต่งตั้งสำนวนให้กระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบภายในเจ็ดวันนับแต่วันวินิจฉัยสั่งการ และข้อ 18 กำหนดว่าเมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังและแจ้งคำสั่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เมื่อหน่วยงานของรัฐที่เสียหายสั่งการตามความเห็นของกระทรวงการคลังแล้วให้ดำเนินการออกคำสั่งให้ผู้ต้องรับผิดชอบชำระค่าสินไหมทดแทน โดยคำสั่งที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีฐานอำนาจมาจากพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 12 ถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 5 และเมื่อคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คู่กรณีผู้รับคำสั่งดังกล่าวขอที่จะอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งภายในกำหนดระยะเวลาได้ โดยในการพิจารณาอุทธรณ์เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเมื่อได้รับคำอุทธรณ์แล้วย่อมมีอำนาจพิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองกรณีเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามคำอุทธรณ์ได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิม หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใดก็ได้ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

แต่จากการศึกษาพบว่าในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองกรณีเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่ออกตามความเห็นของกระทรวงการคลังซึ่งคำสั่งดังกล่าวถือเป็นคำสั่งทางปกครองด้วยเช่นกันกลับไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ในเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง เนื่องจากคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นในเรื่องดังกล่าวว่าเมื่อมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังตามข้อ 18 ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แล้ว กรณีมีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์จึงต้องผูกพันตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ซึ่งอำนาจในการพิจารณาคำอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวกฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์

จากการศึกษาปัญหาการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองกรณีเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังพบปัญหาในเรื่องการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งกรณีดังกล่าว ดังนี้

ปัญหาความขัดแย้งกันของกฎหมายที่ใช้ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยหลักแล้วการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 46 ซึ่งในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งและผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์สามารถพิจารณาทบทวนคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด

ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่ง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งไปในทางใดไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระ หรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ แต่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 18 ประกอบกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการสั่งการ และการดำเนินการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและความผูกพันในผลของความเห็น ของกระทรวงการคลัง ทำให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดต้องสั่งการ ไปตามความเห็นของกระทรวงการคลัง รวมไปถึงในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนกรณีดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งและผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งก็ต้องผูกพัน ตามความเห็นของกระทรวงการคลังด้วย ซึ่งการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาในทางกฎหมายในเรื่องอำนาจการพิจารณาอุทธรณ์ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 18 มีความขัดแย้งไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 46

ปัญหาความไม่ชัดเจนของกฎหมายการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งนั้น ระเบียบสำนักนายก รัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 18 ประกอบ ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 801/2547 668/2551 และ 33/2565 ซึ่งได้ให้ความ เห็นในเรื่องการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีดังกล่าว สรุปความได้ว่ากรณีหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง เมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงต้องผูกพันตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ซึ่งในเรื่องผลผูกพันตามความเห็นของกระทรวงการคลังนั้นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์ การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 18 ไม่ได้มีการบัญญัติถึงผลผูกพันในชั้น การพิจารณาอุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งและผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งตามความเห็นของ กระทรวงการคลังไว้ เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติไว้เฉพาะในเรื่องการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเท่านั้น แต่ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา กลับมีความเห็นให้การพิจารณาอุทธรณ์ให้หน่วยงานของรัฐต้องผูกพันตามความเห็นของกระทรวง การคลังด้วยซึ่งในกรณีนี้ก่อให้เกิดปัญหาความไม่ชัดเจนของกฎหมายในส่วนของการพิจารณา อุทธรณ์ของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตาม ความเห็นของกระทรวงการคลัง

ปัญหากฎหมายการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ตามความเห็นของกระทรวงการคลังมีความไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายความรับผิดชอบทางละเมิด

ของเจ้าหน้าที่ กล่าวคือพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ได้บัญญัติขึ้นมาเพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐเนื่องจากการที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพกล้าตัดสินใจในการดำเนินงานการบริหารงาน และนอกจากนี้การมีกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งถือเป็นการควบคุมตรวจสอบ ภายในของฝ่ายปกครองเป็นมาตรการเยียวยาแก้ไขความเดือดร้อนของเจ้าหน้าที่และเป็นการแก้ไขความบกพร่องของคำสั่งทางปกครองแต่การกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ชัดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 18 ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่นั้น เนื่องจากการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชัดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนความเห็นของกระทรวงการคลังการที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางการปฏิบัติของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งซึ่งต้องผูกพันและพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ชัดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนไปตามความเห็นของกระทรวงการคลังด้วย ส่งผลให้การอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าหน้าที่คู่กรณีเป็นการอุทธรณ์ที่เปล่าประโยชน์ เจ้าหน้าที่คู่กรณีไม่อาจหยิบยกข้อเท็จจริงข้อกฎหมายขึ้นมาพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตัวเองได้ทั้งที่พระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ได้บัญญัติขึ้นมาโดยมีเจตนาเพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ จึงเป็นการดำเนินการยื่นคำอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตัวเจ้าหน้าที่คู่กรณีผู้อุทธรณ์และหน่วยงานของรัฐผู้ทำคำสั่งและผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์รวมไปถึงการที่กำหนดให้ผู้พิจารณาอุทธรณ์พิจารณาโดยถือตามความเห็นของกระทรวงการคลังนั้นเป็นกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ที่ไม่ทำให้เกิดการทบทวนคำสั่งหรือการเยียวยากระบวนการออกคำสั่งของหน่วยงานของรัฐอย่างแท้จริงเป็นการไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ซึ่งมุ่งคุ้มครองเจ้าหน้าที่รัฐในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหลัก

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองกรณีเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชัดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ผู้ศึกษามีความเห็นว่าควรมีการแก้ไขปรับปรุงปัญหาของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 18 เพื่อให้กฎหมายฉบับดังกล่าวมีความสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพและเป็นการลดปัญหาในการตีความบทบัญญัติในข้อดังกล่าวอันส่งผลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำกฎหมายดังกล่าวไปใช้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเจตนารมณ์และหลักการของกฎหมาย จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. แก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 โดยเพิ่มบทบัญญัติในเรื่องการกำหนดกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้เป็นการเฉพาะในกรณีการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชัดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยเพิ่มวรรคท้ายของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ

เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 18 ว่า “ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้นาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาบังคับใช้กับกรณีดังกล่าวเป็นการเฉพาะ”

2. แก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งและผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ โดยเพิ่มข้อความในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 18 วรรคสองตอนท้ายว่า “ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายพิจารณาคำอุทธรณ์ต้องผูกพันตามความเห็นของกระทรวงการคลัง และให้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังกระทรวงการคลัง”

3. แก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยให้หน่วยงานของรัฐเมื่อพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์แล้วหน่วยงานของรัฐต้องรายงานและแจ้งให้กระทรวงการคลังพิจารณาอุทธรณ์อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้กระทรวงการคลังพิจารณาคำอุทธรณ์ดังกล่าว โดยเพิ่มวรรคสี่ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 18 ว่า “ให้กระทรวงการคลังพิจารณาคำอุทธรณ์ของเจ้าหน้าที่โดยให้พิจารณาข้อโต้แย้ง ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายประกอบด้วย ในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นด้วยไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ให้แจ้งหน่วยงานของรัฐดังกล่าวดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนคำสั่งได้แล้วแต่กรณีต่อไป”

เอกสารอ้างอิง

กรมบัญชีกลาง. คู่มือการปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ (ฉบับสมบูรณ์ พ.ศ. 2556).

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, 2556.

กิตติรักษ์ ทัพใหญ่. “ปัญหาเกี่ยวกับการฟ้องเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2557.

กิริณี จาระนุ่น. “หลักเกณฑ์การดำเนินการในเรื่องความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.” วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550.

ประนัย วนิชชานนท์. หลักกฎหมายและคดีปกครองเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เดือนตุลา, 2562.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. “เรื่องเสร็จที่ 307/2541 เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.” มิถุนายน 2541.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. “เรื่องเสร็จที่ 801/2547 เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 กรณีกรมราชทัณฑ์.” กันยายน 2547.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. “เรื่องเสร็จที่ 668/2551 เรื่อง การพิจารณาคำอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 กรณีสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.” กันยายน 2551.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. “เรื่องเสร็จที่ 33/2565 เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและอายุความการใช้สิทธิเรียกร้องต่อเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด.” มกราคม 2565.